

De Dorpswandelaar nr. 7

Er zijn van die dagen dat de hemel strak blauw staat. Dan is er geen vuiltje aan de lucht te vinden en voelen de oude botten zich ineens jaren fitter. Dan weet ik dat het tijd is voor een sterrenloop bij nacht én jacht op de grote en kleine beer. Ja, dit wordt mijn eerste nachtwandeling. Goed ingepakt, want het is best nog fris en vochtig in de nachtelijke uren, kus ik mijn gade gedag en stap de nacht in. Wanneer ben je weer thuis, roept ze me na? Als de beren gezien zijn, zeg ik schouderophalend en dan ben ik op weg. Terwijl mijn ogen alvast het zwerk doorzoeken, gaan mijn voeten bijna blindelings de route richting Dommelbruggetje naar het Gegraaf af. Waarom ik die kant opga? Omdat daar vlakbij de Dommel een bankje staat waarop ik dadelijk ga zitten. Alleen omringd door het geluid van populierenblad en het ruisen van het beekwater en verder een diepe stilte van een slapend Gegraaf met boven mij de sterren. En dan hoef ik alleen maar te kijken. Daar die heldere, dat is de poolster en daar mijn twee beren. Alsof ze nooit weg zijn geweest.

Terwijl ik zo stilletjes zit te turen, dwalen de gedachten als vanzelf af naar wat ik de voorbije dagen allemaal hoorde en zag en schieten mij de meest bijzondere dingen te binnen, die kleine, maar o zo leuke plekjes in mijn geest veroverden, tussen de wereld-gebeurtenissen die vooral bruut hun plek opeisten in mijn aandachtscentrum. De weerpluim bijvoorbeeld. Wat een gezellig woord eigenlijk. Ik steek hem graag op mijn hoed, zeker als het weer zo bekoorlijk blijft als het vandaag was. Hij staat daar veel mooier dan op de weerkaart van de TV, waarin hij alleen maar mag aanwijzen hoe het weer zich mogelijk gaat ontwikkelen de komende dagen.

Minstens zo geweldig en vooral intrigerend vond ik de boodschap op de muur in een van de stationstunnels in Eindhoven die mij, toen ik er langs liep, vroeg: The only thing you want to do before you die, is ...? Ik ben er nog niet uit en weet ook niet of ik er ooit uit kom! Wat zou ik nog willen met mijn ruim 80 jaren? Ik schrijf, schilder, sport ('n beetje), maak muziek, bedenk hier en daar wat, zeg mijn burens gedag, hou van mijn vrouw en (klein)kinderen, fiets elektriek, rij auto, ga op vakantie, slaap, eet en vergeet ... en bedenk ineens "ik ga dingen vergeten!". Alle vervelende dingen die ik me kan herinneren, ga ik vergeten voor ik naar hierboven mij verkas. Kom ik daar mooi blanco binnenstappen.

Dat ga ik doen before I die. Waar de nacht al niet goed voor is. En wedden dat ik het morgenvroeg vergeten ben!

Dan schiet me ineens iets te binnen over diesels Die moeten we kwijt, zegt een bepaald soort mensen. Want ze willen schone lucht en die wordt schaars, beweren ze. Nou ja, waar ik nu zit proef ik alleen maar schone lucht. Dus schaars is die hier zeker niet. En vanwege fijnstof moeten houtkachels en de BBQ ook weg. Net als vliegvakanties en alle andere auto's. Iedereen aan de stekker en die stekker moet dan van de wind gaan leven omdat niet iedereen het zonnetje in huis kan halen als zijn dakje aan de verkeerde kant zit. Tja, makkelijker gezegd, dan gedaan. Tenzij..., tenzij door gaat wat ik kortgeleden hoorde op BNR radio. Namelijk, dat we over 10 jaar al (!) geen auto's meer hebben in Nederland. Kan ik me nauwelijks voorstellen, maar ze waren er al druk mee bezig om heel Nederland autovrij te maken, te beginnen hier, bij ons, in zuid-oost Brabant, Eindhoven!!! Hoort u me?

Dag Jamaica, Vietnam, China, Canada, Mali, India, Bali. Dag ook Turkije, Libanon, Israel, Egypte, Marokko, Tunesië, Griekenland. En dag België, Luxemburg, o nee, dat is de Benelux, daar kun je op de elektrische fiets nog naartoe. Net als naar Duitsland, Frankrijk, Engeland, hoewel na de Brexit???

Ik heb wel eens gelezen dat er vakantiepillen bestaan. Je neemt gewoon op je eerste vakantiedag een pil 10 dagen Turkije, all inclusive en hup, je bent er in je droom. Goed aangekoppeld door de medewerker van het droompaleis zodat je sondevoeding krijgt toegediend, waardoor je niet uitdroogt onderweg. Vraag is alleen of je je gezin meeneemt op dezelfde reis, of dat die liever ergens anders aangekoppeld worden. Als je maar goed afspreekt dat je tegelijk weer wakker wordt om je reiservaringen te kunnen delen.

Het zou toch wat zijn. Ik hoop alleen dat die droomreizen geen CO2 leveren, anders krijg je daar weer gedonder over met die ....

Zie ik ineens een schaduw naast me. Schrik me een rotje en zie dan zo'n typische kunststof Gegraaf-koe. Mooi hoor, maar wel overdag graag. Liever niet als ik sterren kom kijken. Herinner me, nu we het toch over koeien hebben, het verhaal van een slimme boer, die nadat een hoop collega's van hem betrappt waren op het vervalsen van het geboorte-register van kalfjes, op het idee kwam om de melk die hij niet leverde aan de melkfabriek een eigen merk te gaan geven door ze als volle melk in literflessen te gaan verkopen op naam van de koe die de melk gaf. Dus flessen Greta-melk, Clara-melk, Berta-melk. Iedere melk zijn eigen smaakje. Echt waar! Sommige iets zoeter, andere ietsje vetter, romiger. En als koper adopteerde je op die manier je eigen koe. Wat een slimmerik! En wat een succes. Mensen kwamen kijken als hun koe gemolken werd, ze mochten voor-proeven en natuurlijk na-proeven, hun koe voeren, aaien, in de wei brengen en de kinderen op die manier weer bijbrengen dat melk niet in de fabriek gemaakt wordt, maar in het lijf van hun lijfeigene koedier.

Dan word ik met een schok wakker. De sterren zijn verbleekt, weg, een schamel ochtendlichtje valt op mijn dekbed en vanuit mijn ooghoek zie ik de bult waaronder mijn eгаа zich warm verstopt. Verdorie, het was dus toch maar een droom. Had ik misschien beter geen wijn, maar een vakantiepil moeten nemen. Eentje all in naar Tokio. Want daar droom ik al heel lang van: Tokio, the last thing I want to do before I die...